

na sibiana a inventat costumele fluorescente. Traditional fluorescent

Nu cred ca gresesc atunci cand impart kitschul in doua categorii – kitschul creat cu dezinvolturp, din saracie si necunoastere, si kitschul creat cu bani multi, epatant, lafaios, daca mi se permite. Ei bine, in aceasta a doua categorie as incadra decorul gandit la Crama sibiana, carciuma de sub fostul magazin Altex. in plin centrul Sibiului, cu alte cuvinte. Nu disperati, nu fugiti – mancarea nu e rea.

in primul rand, ca la orice lucru, depinde de perspectiva. Si Crama sibiana iti poate oferi o prima perspectiva dinspre strada Avram Iancu. O reclama din lemn sculptat in relief, iti da de gandit ca intri intr-un loc cu traditie. Rumaneasca. Usile din lemn presat, gresia si balustratele de la intrare iti alunga impresia. Pana cobori. Si nu mai stii ce impresie sa ai. Peretii cu caramida neacoperita de tencuiala, ceva trestie, costume taranesti din diferite regiuni, multicolore, un bar modern si, evolutia-evolutiilor si toate sunt evolutii, neoane fluorescente. Nu mai bagi de seama bucataria lasata la vedere de geamurile dupa care stau bucatele si iesi pe partea cealalta – adica inspre Piata Mica. Unde, restaurantul Crama sibiana se transforma intr-o terasa. impartita oarecum in doua – cateva mese direct in piata, umbrite de celebrele umbrele cu reclame la marci de bere. Un alt rand de mese sta adapostit dincolo de pilonii medievali ai cladirii. Aleg sa ma asez aici. Peretele sta ascuns dupa un sir lung de panza groasa de canepa, pe care, probabil intr-un mod artistic greu de detectat, sunt aruncati cativa stropi de vopsea rosie.

Am nimerit sa fiu printre primii clienti, asa ca ospatarii ma cantaresc din priviri, dupa care ma impart – „il iei tu sau eu?”, razbate pana la mine dialogul dintre cei doi. Evident, pic in sarcina celui mai tanar.

De altfel, una dintre caracteristicile meselor la care m-am asezat este faptul ca sunt situate intr-un loc cu un ecou foarte coherent. Asa am auzit majoritatea discutiilor dintre ospatari – „ma’, cine a spalat terasa?”. „Pai, nu eu. Femeia de serviciu”. „Si tu nu vezi in ce hal a spalat?! Arata mai rau ca inainte”. „Vad, dar ce sa ii fac?”. „Pune-o sa mai spele o data”. „Doamna, va rog sa mai spalati odata, ca uite ce urat s-a uscat”. „Bine, mai spal”. „Pai, ce faceti, doamna?”. „Pai, mi-a spus domnul sa mai spal odata”. „Acum, cand s-a strans lumea?! Hai, las-o asa acum. Du-te inapoi jos”. „Bine, ma duc”. Iar discutiile astea mi-au ajuns la ureche atat de clar, incat ar fi putut inregistrate si pe reportofon.

Oricum, tanarul ospatar imbracat corect, dar incaltat in pantofi sport – un fel de Adidas, negru -, s-a miscat rapid, amabil si cu zambetul pe buze.

Fara foame, am decis sa iau doar un tournedou de vita cu ciuperci. Baiatul, amabil, m-a convins sa adaug si o garnitura de cartofi natur, hai si o salata de varza alba, desi carnea de vita avea destule ciuperci pe langa sos, basca si niste salata rosie pe langa. Ba punem si niste painica, numa indeajuns incat nota de plata sa sara, la final, cu inca 10 lei. Dar, mancarica buna, cu mica observatie ca in chiar ultimul dumicat am gasit in carnea de vita ditamai nodul.

Baiatul mi-a schimbat si scrumiera, basca a intrebat frumos daca mi-a placut, ce mai, ar merita o prima. M-a facut chiar sa si uit de faptul ca, inainte sa imi vina masa, unui ospatar ii venise geniala idee sa ude si florile. De indeajuns sa spun ca una atarna deasupra mea.

Nota finala, 36 de lei, fara bacsis, cu sucul de rigoare inclusiv.

in fine, imi infrang ultimul dram de simt estetic si ma „scobor” in crama pentru o vizita si pe la toaleta. Cat mai scurta, cat mai scurta – miroslul caracteristic este izbitor, incat nici ma multumesc imi spal rapid mainile si sa o sterg. in treacat observ ca, in ciuda miroslului, este curatел.

Barfa din...

Terasa este un loc ideal de ascunzis pentru politistii comunitari in timpul serviciului. Baietii vin, sunt destul de ascunsi incat sa nu ii vada nimeni, au destula vizibilitate incat sa vada, totusi, ce se petrece prin Piata Mica. Si, sa nu deranjeze clientii, isi dau statiile de emisie-receptie cu volumul la minim.

Barfa despre...

... despre Max. in care ne asalteaza din toate partile, zecile, sutele, milioanele de euro care s-au investit acolo. Si care au curs garla si cu gust, dar fara folos. Caci locul este mai mult gol. Promitem sa verificam.